

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1295/2023
28.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће „БЕОГРАД“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Драган М. Јовановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3019/22 од 30.09.2022. године, у седници одржаној 28.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3019/22 од 30.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3019/22 од 30.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 6040/21 од 07.04.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде за трошкове исхране у току рада која се исплаћује у готовом новцу исплати укупан износ од 67.535,13 динара, у појединачно опредељеним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, како је то ближе опредељено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде за трошкове исхране на раду, која би требало да се исплаћује у боновима, исплати укупан износ од 32.890,00 динара и то појединачне месечне износе у вредности и за период са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ од доспелости до исплате, како је то ближе опредељено у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 42.808,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 3019/22 од 30.09.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Првог

основног суда у Београду П1 6040/21 од 07.04.2022. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио је да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања од општег интереса.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу због неисплаћеног дела накнаде за трошкове исхране у току рада у утуженом периоду, а правноснажном пресудом је тужбени захтев тужиоца усвојен. Одлука о основаности тужбеног захтева тужиоца заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права, при чему тужени у ревизији не указује на другачије одлуке судова у предметима са истим чињеничним стањем и правним основом.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије туженог на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Према одредби члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се цени на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку којом је прописано да ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 30.07.2021. године, а вредност предмета спора је 67.535,13 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на потраживање у новцу у коме вредност побијаног дела пресуде не прелази износ од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. Закона парничном поступку, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**